

Παγίδα τεκμηρίου η πληρωμή με πλαστικό χρήμα

15/Απρ/2017 08:00

Του Σπύρου Δημητρέλη

Αντιμέτωποι με μια πολύ επικίνδυνη φορολογική παγίδα είναι εκατομμύρια μισθωτοί και συνταξιούχοι λόγω της υποχρέωσης να πραγματοποιούν δαπάνες με πλαστικό χρήμα προκειμένου να χτίσουν το αφορολόγητο όριο. Είναι η πραγματοποίηση δαπάνη υψηλότερης από την ελάχιστη απαιτούμενη. Πρόκειται για δαπάνη που τελικά ροκανίζει τη φορολογική τους αποταμίευση, τη λεγόμενη δυνατότητα ανάλωσης κεφαλαίου, με την οποία καλύπτονται τεκμήρια.

Μεβάση όσα ισχύουν από φέτος, για το χτίσιμο του αφορολόγητου ορίου οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι θα πρέπει να δαπανήσουν ένα ελάχιστο μέρος του εισοδήματός τους με πλαστικό χρήμα, δηλαδή πιστωτική ή χρεωστική κάρτα.

Συγκεκριμένα απαιτούμενα ποσά δαπανών με πλαστικό χρήμα ανέρχονται σε:

- 10% του ετησίου εισοδήματος, εφόσον αυτό ανέρχεται έως 10.000 ευρώ,
- 15% του κλιμακίου εισοδήματος από 10.001 έως και 30.000 ευρώ και
- 20% για το υπερβάλλον των 30.000 ευρώ εισόδημα.

Ταποσοστά αυτά ισχύουν ανά κλιμάκιο εισοδήματος και εφόσον ο μισθωτός δεν έχει δαπανήσει το απαιτούμενο ποσό με κάρτα τότε θα του επιβάλλεται πρόσθετος φόρος 22% επί της δαπάνης με κάρτα που υπολείπεται της ελάχιστης απαιτούμενης.

Παράδειγμα

Μισθωτός έχει ετήσιο εισόδημα 15.000 ευρώ. Για να λάβει την έκπτωση φόρου που οδηγεί στο αφορολόγητο όριο θα πρέπει να δαπανήσει εντός του 2017 με πιστωτική ή χρεωστική κάρτα τουλάχιστον το ποσό των 1.750 ευρώ. Αν δαπανήσει λιγότερα, όπως για παράδειγμα 750 ευρώ τότε για τα 1.000 ευρώ δαπάνης με κάρτα που του λείπουν θα χρεωθεί με πρόσθετο φόρο 22%, δηλαδή επιπλέον 220 ευρώ.

Μεβάση πρόσφατη απόφαση της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, οι φορολογούμενοι δεν είναι υποχρεωμένοι να διακρατούν τις αποδείξεις των δαπανών με πλαστικό χρήμα. Εφόσον τους

Ζητηθεί κατά τον έλεγχο από την εφορία θα πρέπει να προσκομίσουν την κίνηση του λογαριασμού της κάρτας τους από τη οποία προκύπτει η δαπάνη με πλαστικό χρήμα.

Ο φορολογούμενος, όμως, δεν είναι υποχρεωμένος να δηλώσει στην εφορία μόνο την ελάχιστη απαιτούμενη δαπάνη με πλαστικό χρήμα αλλά το σύνολό της, όπως αυτό προκύπτει από το σχετικό αποδεικτικό κίνησης της κάρτας. Στο παραπάνω παράδειγμα ο φορολογούμενος έχει ξοδέψει με κάρτα το ποσό των 4.000 ευρώ. Το ποσό αυτό είναι πραγματική δαπάνη για τον φορολογούμενο η οποία του ροκανίζει το ποσό που μπορεί να επικαλεστεί ως δυνατότητα ανάλωσης κεφαλαίου το οποίο έχει φορολογηθεί. Κοινώς το ποσό που του δικαιολογεί η εφορία ως αποταμίευση. Έτσι, όταν ο μισθωτός θα θελήσει να καλύψει τη δαπάνη διαβίωσης, όπως εξυπηρέτηση δανείου, ελάχιστη δαπάνη κατοικίας και χρήσης ΙΧ τότε το ποσό των 4.000 ευρώ που δαπάνησε μέσω της κάρτας δεν θα μπορέσει να το επικαλεστεί.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)